

Kedves Gyerekek!

A Jób könyvét folytatva elérkeztünk az 5. részhez. Egy kis emlékeztetésképp láttuk eddig az igaz Jób nehéz próbáját, amint egy nap elvesztette mindenét, aztán az egészségét is. Mindezek között felesége tanácsa ellenére sem átkozta meg Istent, hanem továbbra is ragaszkodott hozzá. Arra is emlékezhettek, hogy eljöttek hozzá a barátai vigasztalni őt nagy nyomorúságában.

Most a témáni Elifáz, Jóbhoz intézett beszédének egy szakaszát olvasom fel nektek. **„Íme boldog ember az, akit Isten megdorgál; azért a Mindenhatónak büntetését meg ne utáld! Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. Hat bajdából megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged. Az éhínségben megment téged a haláltól és a háborúban a fegyveres kezektől. A nyelvek ostora elöl rejtve leszel és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik. A pusztulást és a drágaságot neved és a fenevadaktól sem félsz. Mert a mezőn való kövekkel is frigyed lesz és a mezei vad is békességben lesz veled. Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékod, nem találsz benne hiányt. Majd megtudod, hogy a te magod megsaporodik és a te sarjadékok, mint mezőn a fű. Érett korban térsz a koporsóba, mint a learatott gabona. Íme, ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak.”**
Jób 5:17-27.

Boldog ember az, akit Isten megdorgál. Érdekes az, amit itt olvashatunk. Mitől lesz boldog az ember? A világ szerint az az ember nem boldog, aki fenyítés alatt van. Szerintük a boldogságot akkor éred el, ha gazdag vagy, ha jó állásod van, ha jól tanulsz, kiemelkedő eredményeid vannak, vagy szép családot, menő autód, nagy házad stb. De van, aki akkor érzi magát boldognak, ha valamilyen boldogító szerrel, alkohollal, kábítószerrel él. Ezek által nyújtott örömök viszont nagyon hamar elmúlnak. Csak gondolatok bele, hogy tudtok örülni egy-egy ajándéknak, játéknak, ruhának, bárminek és milyen hamar elmúlik annak a hatása. Tehát azt látjuk, milyen múlandóak is ezek az örömök. Éppen ezért keresi az ember ezeket újra és újra, egyre-másra hajszolja az élvezeteket, de megelégedni sosem tud, sőt egyre sivárabb és kiégettebb lesz az élete. Ezen én is átmentem megtérésem előtt. A felolvasott versek szerint az a boldog, akit Isten megdorgál. Már az is nagy dolog, hogy Isten foglalkozik, törődik velünk. Az, hogy megdorgál, azt jelenti, érdekli a mi állapotunk és ennek is örülhetünk. Nagy baj az, amikor Isten hallgat. A sírba szállóhoz hasonlítja a Zsolt. 28:1 azt az embert, akihez néma marad Isten, akit szóra sem méltat. Ti is, ha összevesztek valakivel nem is szóltok hozzá ugye? Megszakad a jó kapcsolat, ezért nem szívesen beszéltek vele. De, ha úgy érzitek, nektek van igazatok és rátok haragudnak meg, rossz érzéssel tölt el benneteket is, amikor levegőnek néznek benneteket. Tehát Isten fenyítése bármilyen kellemetlen, megalázó is számunkra mindig az Ő szeretetének a jele. A mindenhatónak büntetését meg ne utáld! Fontos figyelmeztetés ez, mert a mi testünk, lelkünk nem szereti a helyreigazítást! De ilyenkor fogadjuk el, bárkitől jön is dorgálás. Az Úr Jézus ebben példánk, hogy milyen csendben viselte az őt ért szidalmakat. És miért jó az, amikor Isten fedd? Megsebez, de be is kötöz, ha összezúz, meggyógyít. Tehát, amikor elérte az ő célját és megértettük azt, hogy miért kaptuk a fenyítést, helyre is állít, meggyógyít. Ha visszaemlékszem Isten fájdalmas dorgálásaira, hála van bennem, hogy ezek által munkálkodott, hogy az Ő Fiának arca legyen látható az életemben. A metszés nélkül nem lesz jó gyümölcsstermés sem. Azért kell a fákat, szőlőt metszeni, mert egyébként csak nőnek, elburjánzanak, és ez elveszi a gyümölcsstermésre fordítható tápanyagokat. Ha minket Isten nem metszegetne, akkor a mi ÉNünk egyre csak nőne és így háttérbe szorítjuk az Úr Jézust, aki munkálja bennünk a gyümölcsstermést.

Azt kívánom nektek, hogy amikor Isten dorgál titeket valakin, vagy valamin keresztül, el ne csüggedjete, hanem örüljete, hogy foglalkozik veletek és így szeret titeket. Mert aki kitart ezekben és alatta marad, az jutalmát veszi majd nála.

Ámen